

दानियेलचे पुस्तक - एकशे तेवीस क्रमांक

दानियेल ११:४० चे भविष्यसूचक महत्त्व उलगडणे

Jeff Pippenger

2024-03-08

दानियेल अकरावा अध्याय, चाळीसावा वचन, हे देवाच्या वचनातील अत्यंत गूढ वचनेपैकी एक आहे; तसेच दानियेल आठवा अध्याय, चौदावे वचनही आहे. चाळीसावे वचन हिंदेकेल नदीद्वारे दर्शविले गेले आहे, आणि उलई नदी दानियेल आठवा अध्याय, चौदावे वचन दर्शविते.

चाळीसावे वचन “आणि शेवटच्या काळी” या शब्दांनी सुरू होते, अशा प्रकारे त्या वचनाचा आरंभ १७९८ आहे हे स्पष्टपणे ओळखून दिले जाते. त्या वचनातील एकावन्न शब्द १९८९ मध्ये उघड करण्यात आले, जेव्हा त्या काळी ते सोव्हिएत युनियनच्या पतनाची ओळख करून देणारे असल्याचे मान्य करण्यात आले. वचनातील ते एकावन्न शब्द १७९८ मधील शेवटचा काळ, आणि त्यानंतर १९८९ मधील आणखी एक शेवटचा काळ, या दोन्हींचे प्रतिनिधित्व करतात. अल्फा आणि ओमेगा यांनी पाहण्यास व ऐकण्यास तयार असलेल्या सर्वांसाठी त्या वचनावर आपली स्वाक्षरी ठेवली. पहिल्या आणि तिसऱ्या देवदूतांच्या चळवळींच्या शेवटचा काळ त्या एका वचनात दर्शविला आहे.

पुढील वचन हे ओळखून देते की, उत्तराचा राजा म्हणून दर्शविलेली पोपसत्ता, संयुक्त संस्थानेमध्ये लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, गौरवशाली देश म्हणून दर्शविलेल्या संयुक्त संस्थानांवर विजय मिळविते. म्हणून, जरी चाळीसाव्या वचनातील शब्द 1798 मधील अंतकाळाला आरंभ म्हणून, आणि 1989 मधील अंतकाळाला समाप्ती म्हणून ओळखून देतात, तरी वस्तुस्थिती अशी आहे की चाळीसाव्या वचनात दर्शविलेला भविष्यसूचक इतिहास चाळीसाव्या वचनाने पूर्ण होत नाही; तो एकेचाळीसाव्या वचनात, जेव्हा उत्तराचा राजा गौरवशाली देशावर विजय मिळवितो, तेव्हाच पूर्ण होतो. याचा अर्थ असा की 1989 मध्ये सोव्हिएत संघाच्या पतनापासून ते एकेचाळीसाव्या वचनातील लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्यापर्यंतचा इतिहास, अध्यक्ष रोनाल्ड रेगन यांच्या काळापासून ते लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्यापर्यंतच्या संयुक्त संस्थानांच्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतो. त्या इतिहासात 11 सप्टेंबर, 2001 आणि त्यानंतर प्रकटीकरण अध्याय अकरातील महान भूकंपाच्या घटकेपर्यंतचा समावेश होतो.

जेव्हा तो वचन सुरुवातीला उघडण्यात आला, तेव्हा या सत्याविरुद्ध असा युक्तिवाद मांडण्यात आला की “पिप्पेंजर यांचा हा दावा की ते वचन 1798 पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतचा इतिहास दर्शविते, हा एक हास्यास्पद दावा होता, कारण बायबलमधील वचने कधीही इतिहासाच्या इतक्या दीर्घ कालखंडांचे प्रतिनिधित्व करीत नाहीत.” एखाद्या एका वचनात आढळू शकणाऱ्या कालावधीवर काही मर्यादा असते काय, या संकल्पनेचा आम्ही विचार केला नव्हता; परंतु आम्हाला तत्क्षणी हे स्मरण झाले की प्रकटीकरण अध्याय तेरावा, वचन अकरावे हाच अगदी तोच इतिहास दर्शविते, आणि तेही एका वचनात. पृथ्वीवरील पशूचा इतिहास 1798 मध्ये सुरू झाला, आणि पृथ्वीवरील पशूचा अजगराप्रमाणे बोलणे हे लवकरच येणाऱ्या रविवारच्या कायद्यात पूर्ण होते.

“आणि जेव्हा पोपसत्ता, तिची शक्ती हिरावून घेतल्यानंतर, छळ थांबविण्यास भाग पाडली गेली, तेव्हा योहानाने एक नवी सत्ता उगवतांना पाहिली, जी अजगराच्या आवाजाची पुनरुक्ती करील आणि त्याच क्रूर व देवद्रोही कार्यास पुढे नेईल. ही सत्ता—जी देवाच्या मंडळीविरुद्ध व देवाच्या नियमाविरुद्ध युद्ध छेडणारी शेवटची सत्ता आहे—कोकरूसारखी शिंगे असलेल्या पशूद्वारे प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविली गेली होती.” Signs of the Times, November 1, 1899.

जर एखाद्या व्यक्तीला तांत्रिकदृष्ट्या बोलायचे असेल, तर चाळीसावे वचन इ.स. 1798 चा इतिहास व्यापते, ते एकेचाळीसाव्या वचनापर्यंत; आणि एकेचाळीसाव्या वचनात रविवारचा कायदा ओळखला जातो. त्यामुळे

प्रकाशितवाक्य अध्याय तेरामधील एकाच वचनाप्रमाणे नव्हे, चाळीसावे वचन प्रत्यक्षात थोडेसे लहान ठरते, कारण रविवारचा कायदा पुढील वचनात आहे; तर प्रकाशितवाक्य अध्याय तेरा मध्ये, इ.स. 1798 पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतचा कालावधी एका वचनात आहे. सिस्टर व्हाईट आम्हाला कळवितात की दानिएलाच्या पुस्तकात असलेली “तीच भविष्यवाणीची रेषा” प्रकाशितवाक्याच्या पुस्तकात पुन्हा उचलली जाते, आणि प्रकाशितवाक्य अध्याय तेरा, वचन अकरा, तुम्ही “ओळीवर ओळ” हे तत्त्व लागू करावयाचे ठरविल्यास, सहजपणे चाळीसाव्या वचनावर थेट अध्यारोपित होते.

जेव्हा तुम्ही “ओळीवर ओळ” हे तत्त्व प्रत्यक्ष वापरता, तेव्हा तुम्हाला असे आढळते की चाळीसाव्या वचनातील प्रकटीकरण तेराव्या अध्यायातील पृथ्वीवरील पशूचे (संयुक्त संस्थाने) चित्रण, जो चाळीसाव्या वचनात “रथ, जहाजे आणि घोडेस्वार” यांद्वारे दर्शविला आहे, 1798 मध्ये दोन शिंगे असलेल्या कोकरूसारख्या पशूपासून लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी अजगरासारखे बोलणाऱ्या पशूमध्ये परिवर्तित होते; आणि हेही की त्या कोकरूसारख्या पशूस दोन शिंगे आहेत.

चाळीसवे वचन, त्याचप्रमाणे, ज्या प्रतीकात्मक सत्तर वर्षांत सोराची वेश्या विस्मृतीत जाते त्यांचेही प्रतिनिधित्व करते; कारण ती सत्तर प्रतीकात्मक वर्षे एका राजाच्या दिवसांप्रमाणे आहेत, आणि राजा म्हणजे एक राज्य होय. चाळीसव्या वचनाच्या आधारे, आणि प्रकटीकरण अध्याय तेराच्या प्रवाहानुसार, यशया अध्याय तेवीसातील त्या सत्तर प्रतीकात्मक वर्षांसाठी राज्य करणारे बायबल भविष्यवाणीतील राज्य म्हणजे पृथ्वीतील पशू होय, ज्याला सामर्थ्याची दोन शिंगे आहेत. पृथ्वीतील पशूची सुरुवात सामर्थ्याच्या दोन शिंगांनी होते, जी रिपब्लिकनवाद आणि प्रोटेस्टंटवाद यांचे प्रतिनिधित्व करतात; परंतु चाळीसव्या वचनाचा इतिहास एकेचाळीसाव्या वचनातील त्याच्या परिपूर्तीच्या जवळ येत असता, त्याच्या त्या दोन भविष्यवाणीतील सामर्थ्याची ओळख मग “जहाजे” (आर्थिक सत्ता) आणि “रथ व घोडेस्वार” (लष्करी सामर्थ्य) अशी केली जाते.

यशया अध्याय तेवीसमधील प्रतीकात्मक सत्तर वर्षांच्या काळात, त्यूरी वेश्या, जी चाळीसाव्या वचनात उत्तरेकडील राजा आहे, ती विस्मरणात जाते. परंतु त्या प्रतीकात्मक सत्तर वर्षांच्या शेवटी ती पुन्हा एकदा पृथ्वीच्या राजांबरोबर व्यभिचार करील, जसे सोव्हिएत युनियनच्या पतनापूर्वीच्या इतिहासात घडले, जेव्हा सर्व इतिहासकार पुष्टी करतात की अध्यक्ष रेगन यांनी सोव्हिएत युनियनचा पाडाव करण्याच्या उद्देशाने बायबलमधील भविष्यवाणीतील ख्रिस्तविरोधकाशी एक गुप्त संधी केली होती. १९८९ पूर्वीच्या काळात रेगन यांनी पापाच्या मनुष्याशी एक गुप्त, अनैतिक संबंध आधीच सुरू केला होता; अशा रीतीने नबुखदनेस्सरच्या वादकांनी त्या धूनचा सराव सुरू केला, जी विस्मरणात गेलेली वेश्या गाऊ लागली होती. त्या अगदी त्याच इतिहासात, जॉन पॉल दुसरे यांच्या अभूतपूर्व जागतिक सेवाकार्याने त्या “गाणे आणि नृत्य”ची सुरुवात झाली, ज्यामुळे “सारे जग” “त्या पशूच्या मागे आश्चर्याने गेले”.

चाळीसावे वचन लाओदिकीय अॅडव्हेंटिझमचा इतिहासही दर्शविते; ज्याची सुरुवात इ.स. १७९८ मध्ये सार्दीस म्हणून झाली. त्यानंतर सार्दीसमधील लोकांनी उघड करण्यात आलेला प्रकाश स्वीकारला, आणि मग फिलाडेल्फीय चळवळ सार्दीसमधून बाहेर आली. जेव्हा फिलाडेल्फीय चळवळीने इ.स. १८५६ चा प्रकाश नाकारला, तेव्हा इ.स. १८६३ मध्ये ती एका चळवळीवरून लाओदिकीय मंडळीमध्ये रूपांतरित झाली. म्हणूनच त्या मंडळीचे भविष्य असे ठरलेले आहे की, एकेचाळीसाव्या वचनात प्रभुच्या मुखातून ती बाहेर टाकली जाईल; आणि ते म्हणजे लवकरच येणारा रविवारचा कायदा. चाळीसावे वचन केवळ संयुक्त संस्थानांचा इतिहासच दर्शवत नाही, तर लाओदिकीय अॅडव्हेंटिझमचाही इतिहास दर्शविते.

लाओदिकीय अॅडव्हेंटिझमला त्याच्या नांगरबिंदू व सामर्थ्यासाठी देवाच्या वचनाचा दैवी प्रकाश देण्यात आला होता, आणि युनायटेड स्टेट्सच्या शासनाला त्याच्या नांगरबिंदू व सामर्थ्यासाठी युनायटेड स्टेट्सच्या संविधानाचा दैवी प्रकाश देण्यात आला होता. हे दोघेही 1798 मध्ये भविष्यवाणीप्रमाणे शिंगे म्हणून आरंभ पावले, आणि प्रतीकात्मक सत्तर वर्षांच्या शेवटी, धर्मत्यागी रिपब्लिकन शिंग आणि धर्मत्यागी प्रोटेस्टंट शिंग एकत्र येऊन एकच शिंग होतील आणि अजगरासारखे बोलतील.

चाळीसाव्या वचनातील दोन शिंगे म्हणजे शासनव्यवस्था आणि निवडलेली मंडळी होय; ती भविष्यवाणीच्या अशा दोन रेषांचे प्रतिनिधित्व करतात ज्या एकत्र चालतात, कारण त्या एका एकमेव पशूवरील दोन शिंगे म्हणून दर्शविल्या आहेत. पशू जिथे जिथे जातो तिथे ती दोन शिंगेही जातात, आणि ती तसेच त्याच भविष्यसूचक इतिहासात करतात. प्रोटेस्टंटवादाचे शिंग द्विगुणित भविष्यसूचक स्वरूपाचे आहे, ज्याचे प्रतिनिधित्व लाओदिकिया आणि फिलाडेल्फिया करतात. रिपब्लिकनवादाचे शिंगही द्विगुणित भविष्यसूचक स्वरूपाचे आहे, ज्याचे प्रतिनिधित्व रिपब्लिकन आणि डेमोक्रेटिक राजकीय पक्ष करतात. दानियेल अध्याय आठनुसार, प्रत्येक शिंगाच्या या द्विगुणित स्वरूपातील दुसरा भाग शेवटी वर येतो आणि अधिक उंच उठतो.

मग मी माझे डोळे वर करून पाहिले, आणि पाहा, नदीसमोर दोन शिंगे असलेला एक मेंढा उभा होता; आणि ती दोन्ही शिंगे उंच होती; पण एक दुसऱ्यापेक्षा अधिक उंच होते, आणि जे अधिक उंच होते ते शेवटी वर आले. दानियेल ८:३.

प्रत्येक शिंगाची द्विविध वैशिष्ट्ये ख्रिस्ताच्या रेषेत सद्दूकी आणि परूशी यांच्या द्वारे दर्शविली आहेत; याचेच रिपब्लिकन शिंगात उदारमतवादाशी (गुलामगिरी-समर्थन, लोकशाही, वोक-वाद आणि जागतिकतावाद) आणि पुराणमतवादाशी (गुलामगिरी-विरोध, संविधानाधिष्ठित प्रजासत्ताक, परंपरावादी, MAGA) समतुल्यता आहे. प्रोटेस्टंट शिंगाची द्विविध वैशिष्ट्ये फिलाडेल्फिया आणि लाओदिकीया यांच्याशी समतुल्य आहेत. दोन शिंगांच्या विभागणीचा द्विविध प्रतीकाशी परिपूर्ण समांतर संबंध नाही, कारण प्रगतिशील उदारमतवाद किंवा पुराणमतवादी MAGA-वाद यांपैकी कोणताही रविवारच्या कायद्याच्या प्रश्नात योग्य बाजूवर उभा राहत नाही; कारण परूशी आणि सद्दूकी कूसावर एकत्र आले; परंतु लवकरच येणाऱ्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, ज्याचे प्रतिरूप कूस होता, लाओदिकीया प्रभूच्या मुखातून ओकून टाकली जाते, आणि फिलाडेल्फियाचे शिंग तेव्हा ध्वजचिन्ह म्हणून उंच केले जाते. तरीही, दोन्ही शिंगांचे द्विविध स्वरूप परूशी आणि सद्दूकी यांच्यातील धर्मशास्त्रीय वादविवादाने दर्शविले जाते, आणि ख्रिस्ताच्या इतिहासात अन्यजातींकडे पाठविण्यात आलेला दूत (पौल) पूर्वी परूश्यांतील परूशी होता.

उत्तरकालीन पावसाची कार्यपद्धती, म्हणजे ओळीवर ओळ अशी असल्यामुळे, ती लागू केली असता चाळीसाव्या वचनात महान प्रकाश उत्पन्न करते. प्रकटीकरण ग्रंथाचे दुसऱ्या अध्यायापासून अठराव्या अध्यायापर्यंतचे सर्व भाग चाळीसाव्या वचनाशी पूर्ण सुसंगत आहेत. यशया अध्याय तेवीसमधील तूरच्या वेश्येविषयीची साक्ष त्या वचनाशी सुसंगत आहे. अर्थात, चाळीसाव्या वचनावर अध्यारोपित करावयाचे आणखी अनेक उतारे आहेत; परंतु कदाचित चाळीसाव्या वचनाचा सर्वांत महत्त्वपूर्ण ओळीवर ओळ असा अनुप्रयोग म्हणजे चाळीसावे वचन स्वतःच होय.

चाळीसाव्या वचनात १७९८ मधील समाप्तीचा काळ आणि १९८९ मधील समाप्तीचा काळ हे दोन्ही मांडलेले आहेत. यामुळे भविष्यवाणीचा विद्यार्थी १७९८ मधील समाप्तीचा काळ १९८९ मधील समाप्तीच्या काळावर अध्यारोपित करावा, असे निर्देशित होते. जेव्हा असे केले जाते, तेव्हा चाळीसाव्या वचनाचा इतिहास दोन रेषा निर्माण करतो; त्या प्रत्येकाची सुरुवात १७९८ मध्ये होते आणि त्या चाळीसाव्या वचनातील एकेचाळीसाव्या वचनाच्या लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्यापर्यंत पुढे चालू राहतात. १७९८ मध्ये सुरू होणारी रेषा देवाच्या शेवटच्या दिवसांतील लोकांचा अंतर्गत संदेश ओळखून देते, आणि १९८९ मध्ये सुरू होणारी रेषा ह्याच इतिहासकाळात देवाच्या शेवटच्या दिवसांतील लोकांचा बाह्य संदेश ओळखून देते. म्हणून चाळीसाव्या वचनमध्ये प्रकटीकरणाच्या पुस्तकातील सात मंडळ्या आणि सात मोहोर यांच्या त्याच अंतर्गत व बाह्य भविष्यसूचक संबंधाने दर्शविलेले प्रतीकत्व स्वतःमध्ये अंतर्भूत आहे. आणि ही भविष्यसूचक घटना केवळ एकाच वचनात, एकावन्न शब्दांनी बनलेल्या, दर्शविली गेलेली आहे!

मिलराइटांनी सात मंडळ्या आणि सात शिक्के यांचा अंतर्गत-बाह्य संदेश ओळखला, परंतु त्यांनी हेही ओळखले की सात तुर्या हेदेखील सत्याची तिसरी रेषा दर्शवितात, जी सात मंडळ्या आणि सात शिक्के यांनी दर्शविलेल्या इतिहासाचा एक घटक होती. मिलर जसे म्हणतो, त्या तुर्या म्हणजे रोमवर आणण्यात आलेले “विशिष्ट न्यायनिवाडे” होते. मिलराइटांना हे समजले होते की सात तुर्यांनी दर्शविलेले देवाचे न्यायनिवाडे सात मंडळ्यांच्या इतिहासाशी आणि सात शिक्क्यांच्या समांतर इतिहासाशी संबंधित होते.

चाळिसाव्या वचनात ११ सप्टेंबर २००१ चा इतिहास समाविष्ट आहे, आणि म्हणूनच चाळिसाव्या वचनात सात तुताऱ्यांची भविष्यसूचक रेषाही संरेखित होते. १७९८ मध्ये पहिला देवदूत १८४४ मध्ये न्यायनिवाड्याच्या आरंभाची घोषणा करण्यासाठी आला. तो न्यायनिवाडा चौकशीपर आणि कार्यवाहीपर अशा दोन भागांत विभागला जातो. चाळिसाव्या वचनाचा इतिहास हा चौकशीपर न्यायनिवाड्याचा इतिहास आहे, आणि एकेचाळिसाव्या वचनापासून पुढे मिखाएल उभा राहेपर्यंत व सात शेवटच्या पीडा ओतल्या जाईपर्यंतचा इतिहास हा कार्यवाहीपर न्यायनिवाड्याचा इतिहास आहे.

कार्यकारी न्याय तेव्हा आरंभ होतो जेव्हा संयुक्त राज्ये अजगराप्रमाणे बोलतात.

“कोकरूसारखी शिंगे आणि अजगराचा आवाज असलेले हे प्रतीक, ज्याद्वारे त्या राष्ट्राचे प्रतिनिधित्व केलेले आहे, त्या राष्ट्राच्या घोषणांमध्ये आणि प्रत्यक्ष आचरणामध्ये असलेल्या ठळक विरोधाभासाकडे निर्देश करतात. त्या राष्ट्राचे ‘बोलणे’ म्हणजे त्याच्या विधिमंडळी आणि न्यायिक अधिकाऱ्यांची कृती होय. अशा कृतीद्वारे ते आपल्या धोरणाचा पाया म्हणून ज्यांचा पुरस्कार केलेला आहे, त्या उदारमतवादी आणि शांतताप्रिय तत्त्वांना असत्य ठरवील. ते ‘अजगराप्रमाणे’ बोलेल आणि ‘पहिल्या पशूची सर्व सत्ता’ चालवील, ही भविष्यवाणी स्पष्टपणे त्या असहिष्णुतेच्या आणि छळाच्या वृत्तीच्या विकासाची पूर्वसूचना देते, जी अजगर आणि चित्यासारख्या पशूद्वारे प्रतिनिधित्व केलेल्या राष्ट्रांमध्ये प्रकट झाली होती. आणि दोन शिंगे असलेला पशू ‘पृथ्वीला व तिच्यावर राहणाऱ्यांना पहिल्या पशूची उपासना करावयास लावतो,’ हे विधान दर्शविते की या राष्ट्राचा अधिकार अशा काही धार्मिक आचरणाची सक्ती करण्यासाठी वापरला जाईल, जे पोपसत्तेला अर्पिलेल्या आदरांजलीचे कृत्य ठरेल.”
The Great Controversy, 443.

जेव्हा संयुक्त राज्ये “बोलतात” आणि लवकरच येणारा रविवारचा कायदा अंमलात आणतात, तेव्हा प्रकटीकरण अध्याय अठरातील “दुसरा आवाज” पुरुषांना व स्त्रियांना बाबेलमधून बाहेर बोलावून “बोलतो.”

आणि मी स्वर्गातून दुसरी एक वाणी ऐकली, ती म्हणत होती, “माझ्या लोकांनो, तिच्यातून बाहेर पडा, जेणेकरून तुम्ही तिच्या पापांचे सहभागी होऊ नका, आणि तिच्या पीडांपैकी काहीही तुम्हांला प्राप्त होऊ नये. कारण तिची पापे स्वर्गापर्यंत पोहोचली आहेत, आणि देवाने तिच्या अधर्माची आठवण केली आहे. तिने तुम्हांला जसे प्रतिफळ दिले तसेच तिलाही द्या; आणि तिच्या कर्मांप्रमाणे तिला दुष्पट द्या; ज्या प्याल्यात तिने भरले आहे त्याच प्याल्यात तिला दुष्पट भरून द्या.” प्रकटीकरण 18:4-6.

एकेचाळिसाव्या वचनात, जेव्हा संयुक्त राज्ये बोलते, तेव्हा प्रकटीकरण अध्याय अठरातील “दुसरा आवाज” बोलतो, त्या वेळी आधुनिक बाबेलच्या त्रिविध वातावरणात अजूनही असलेल्यांना बाहेर बोलावले जाते. जे त्या वेळी बाहेर बोलावले जातात, त्यांचे प्रतिनिधित्व एकेचाळिसाव्या वचनात “एदोम, मोआब आणि अम्मोनच्या संततीतील प्रमुख” असे केले आहे. त्या वचनात, आधुनिक बाबेलच्या त्रिविध प्रतीकात दर्शविलेले लोक उत्तर दिशेच्या राजाच्या (पोपसत्तेच्या) हातातून सुटतात. “सुटणे” या हिब्रू शब्दाचा अर्थ निसरडेपणामुळे निसटून जाणे असा आहे, आणि त्याचा अंतर्निहित अर्थ असा आहे की ही सुटका अशा गोष्टीपासून साध्य होते की जिच्या ताब्यातून सुटण्यापूर्वी सुटणारे लोक बंदिवासात धरले गेले होते.

तो गौरवशाली देशातही प्रवेश करील, आणि अनेक [देश] उलथून टाकले जातील; परंतु एदोम, मोआब, आणि अम्मोनी लोकांतील प्रमुख हे त्याच्या हातातून सुटतील. तो देशांवरही आपला हात पसरेल; आणि मिसर देश सुटणार नाही. दानियेल 11:41, 42.

बेचाळिसाव्या पद्यात पोपसत्ता (उत्तराचा राजा) तिचा तिसरा भौगोलिक अडथळा जिंकते, जेव्हा ती मिसरावर अधिकार मिळवते; मिसर हे संयुक्त राष्ट्रसंघाचे प्रतीक आहे, जसे हेरोदच्या वाढदिवसाच्या प्रसंगात पूर्वछायित केलेले आहे, जेव्हा तो हेरोदियाची (पोपसत्ता) कन्या सलोमेच्या (संयुक्त संस्थाने) फसव्या नृत्याला बळी पडतो. यावरून हे ओळखले जाते की संयुक्त राष्ट्रसंघ (प्रकटीकरण सतरामधील “दहा राजे”) आपले राज्य एक तासाकरिता पशूला देण्यास सहमत होतात. तो एक तास म्हणजे प्रकटीकरण अकरामधील “महाभूकंपाचा” तास, आणि बाबेलच्या

वेश्येचा न्याय केला जाण्याचा “तास” होय. बेचाळीसाव्या पद्यात मिसर (संयुक्त राष्ट्रसंघ) “सुटणार नाही.”

बेचाळीसाव्या वचनात “सुटका” असा अनुवाद केलेला हिब्रू शब्द एकेचाळीसाव्या वचनातील हिब्रू शब्दापेक्षा वेगळा आहे. बेचाळीसाव्या वचनात “सुटका” या शब्दाचा अर्थ “कोणतीही सुटका न सापडणे” असा आहे; परंतु एकेचाळीसावे वचन हे दर्शविते की लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या आधी जे पोपसत्तेशी हातमिळवणी करून होते, ते जणू घसरण्याने निसटून गेल्यासारखे सुटतात. रविवारच्या कायद्याच्या संकटाच्या घटकेपूर्वी आधुनिक बाबेलच्या सहवासातील लोक सैतानी कल्पना स्वीकारत आलेले आहेत की रविवार हा देवाचा उपासनेचा दिवस आहे. जेव्हा पशूची खूण सक्तीने लादली जाते, तेव्हा एखादी व्यक्ती कोणत्याही कारणास्तव ती स्वीकारू शकते, किंवा ती खरोखर तशीच आहे असा विश्वास ठेवू शकते. तिच्यावर विश्वास ठेवणे म्हणजे कपाळावर खूण प्राप्त करणे होय; आणि केवळ ती स्वीकारणे म्हणजे हातावर खूण प्राप्त करणे होय.

जे लोक रविवारीच्या कायद्याच्या वेळी पोपसत्तेच्या हातातून सुटतात, ते त्याच वेळी सैतानी कल्पनेचा नकार करतात की देवाच्या उपासनेचा दिवस हा सूर्याचा दिवस आहे, जेव्हा संयुक्त संस्थाने आणि संयुक्त राष्ट्रसंघ रोमच्या वेश्येशी, पोपसत्तेच्या सामर्थ्याशी, उत्तरच्या राजाशी हातमिळवणी करीत आहेत.

“संयुक्त राज्यांतील प्रोटेस्टंट लोक अध्यात्मवादाचा हात धरावा म्हणून दरीच्या पलीकडे आपले हात पुढे करण्यात अग्रस्थानी असतील; ते रोमन सत्तेशी हस्तांदोलन करण्यासाठी त्या अथांग खाईवरून हात पोहोचवतील; आणि या त्रिगुणी संयोगाच्या प्रभावाखाली हा देश विवेकस्वातंत्र्याच्या अधिकारांवर पाय देण्यात रोमच्या पावलांवर पाऊल ठेवील.” The Great Controversy, 588.

दानियेल अकराव्या अध्यायातील चाळीसाव्या वचनाविषयी आपण विचार करीत असताना, त्या अध्यायातील शेवटच्या सहा वचनांची रचना मांडण्यासाठी वेळ देणे महत्त्वाचे आहे. उत्तराचा राजा, म्हणजे आधुनिक रोम, पृथ्वीच्या सिंहासनावर स्थापित होण्यासाठी तीन भौगोलिक अडथळ्यांवर विजय मिळवितो. जसा मूर्तिपूजक रोमने तीन भौगोलिक अडथळ्यांवर विजय मिळविला, तसेच पोपसत्ताक रोमनेही केला; त्याचप्रमाणे आधुनिक रोम चाळीसाव्या वचनात दक्षिणेच्या राजावर (माजी सोव्हिएत संघावर) विजय मिळवितो, आणि नंतर एकेचाळीसाव्या वचनात गौरवशाली देशावर (संयुक्त संस्थानांवर) विजय मिळवितो, आणि मग बेचाळीसाव्या व त्रेचाळीसाव्या वचनांत मिसरवर (संयुक्त राष्ट्रसंघावर) विजय मिळवितो.

परंतु बहीण व्हाइट यांच्या मागील उद्धरणात स्पष्ट केल्याप्रमाणे, संयुक्त राज्ये एकाच वेळी पोपसत्ता आणि संयुक्त राष्ट्रसंघ यांच्याशी हातमिळवणी करतात. अजगर, पशु आणि खोटा संदेष्टा यांची त्रिविध संघटना लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी पूर्ण होते, जरी दानिएल अध्याय अकरा, वचने एकेचाळीस ते त्रेचाळीस, या एकाचवेळी होणाऱ्या जिंकण्याची ओळख क्रमशः करून देतात. जे अनुक्रम चित्रित केले आहे ते घटनांच्या प्रवाहाचे प्रतिनिधित्व करते, परंतु हे सर्व लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळीच पूर्ण केले जाते.

त्या वेळी प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील “दुसरा आवाज” “बोलतो,” अगदी जिथे संयुक्त संस्थाने “बोलतात” तिथेच. सैतान जिथे आणि जेव्हा बोलतो, तिथे आणि तेव्हाच देव बोलतो. चव्वेचाळीसाव्या वचनात, पूर्वेकडून व उत्तरेकडून येणाऱ्या वार्ता उत्तराचा राजा याला अस्वस्थ करतात आणि पोपसत्तेच्या अंतिम रक्तपातास आरंभ होतो. चव्वेचाळीसावे वचन, बेचाळीसावे आणि त्रेचाळीसावे वचन यांसारखेच, एकेचाळीसाव्या वचनात सुरू होते, जेव्हा प्रकटीकरण अठरामधील सामर्थ्यवान देवदूत आपल्या इतर कळपाला बाबेलमधून बाहेर येण्यासाठी आपले आवाहन सुरू करतो.

तो जो संदेश तो सादर करतो, तोच असा संदेश आहे की जो तिसऱ्या शापाच्या इस्लामला त्याच्या न्यायाच्या साधनरूपाने, आणि बाबेलच्या वेश्येच्या शिक्षेच्या साधनरूपाने, ओळखतो. इस्लामचे प्रतिकात्मक निरूपण “पूर्वेकडील वार्ता” असे केले आहे, आणि पोपशाही (उत्तरेचा बनावट राजा) ही “उत्तरेकडील वार्ता” आहे. दानिएल अकरावा अध्याय, चाळीसावा श्लोक, चौकशीच्या न्यायाचा निर्देश करतो, आणि एकेचाळीसाव्या ते पंचेचाळीसाव्या

श्लोकांमध्ये कार्यान्वित न्यायाचा निर्देश केला आहे.

आपण पुढील लेखात दानियेल अकरा अध्यायातील चाळीसाव्या वचनाचा विचार पुढे चालू ठेवू.

“एका प्रसंगी, न्यू यॉर्क शहरात असताना, रात्रीच्या वेळी मला आकाशाकडे मजलामजला उंचावणाऱ्या इमारती पाहण्यास बोलाविण्यात आले. या इमारती अग्निरोधक असल्याची हमी देण्यात आली होती, आणि त्या त्यांच्या मालकांचा व बांधणाऱ्यांचा गौरव व्हावा म्हणून उभारण्यात आल्या होत्या. या इमारती अधिकाधिक उंच उभ्या राहत गेल्या, आणि त्यांत अत्यंत महागडी सामग्री वापरण्यात आली. ज्या लोकांच्या मालकीच्या या इमारती होत्या, ते स्वतःला असे विचारत नव्हते: ‘आपण देवाचा सर्वोत्तम प्रकारे गौरव कसा करू शकतो?’ प्रभु त्यांच्या विचारांत नव्हता.”

“मी विचार केला: ‘अरे, जे आपली संपत्ती अशा प्रकारे खर्च करीत आहेत, त्यांनी जर आपला मार्ग देव जसा पाहतो तसा पाहू शकले असते! ते भव्य इमारती उभारत आहेत; परंतु विश्वाच्या अधिपतीच्या दृष्टीने त्यांचे नियोजन आणि कल्पनारचना किती मूर्खपणाची आहे! ते आपल्या हृदय आणि मनाच्या सर्व शक्तींनी देवाचे गौरव कसे करावे याचा अभ्यास करीत नाहीत. मनुष्याचे हे पहिले कर्तव्य आहे, परंतु त्यांनी त्याच्यावरील दृष्टी गमावली आहे.’”

“जशी ही भव्य इमारती उभारल्या जात होत्या, तसे त्यांच्या मालकांनी आत्मतुष्टी साधण्यासाठी आणि आपल्या शेजाऱ्यांची ईर्ष्या भडकविण्यासाठी आपल्याकडे खर्च करण्यास पैसा आहे, या महत्त्वाकांक्षी गर्वात आनंद मानला. त्यांनी अशा रीतीने गुंतवलेला बराचसा पैसा अन्याय्य वसुलीद्वारे, गरिबांना पिळवणुकीखाली चिरडून मिळवला होता. त्यांनी हे विसरले की स्वर्गात प्रत्येक व्यावसायिक व्यवहाराचा हिशेब ठेवला जातो; प्रत्येक अन्यायी सौदा, प्रत्येक कपटपूर्ण कृत्य तेथे नोंदलेले आहे. अशी वेळ येत आहे की आपल्या कपट आणि उद्धटपणात मनुष्य अशा बिंदूपर्यंत पोहोचतील की प्रभु त्यांना त्यापलीकडे जाऊ देणार नाही, आणि ते शिकतील की यहोवाच्या सहनशीलतेलाही एक मर्यादा आहे.”

“त्यानंतर माझ्यासमोर जे दृश्य उभे राहिले ते आगीच्या इशान्याचे होते. लोकांनी उंच आणि कथित अग्निरोधक इमारतीकडे पाहून म्हटले: ‘त्या पूर्णपणे सुरक्षित आहेत.’ परंतु त्या इमारती जणू डांबरापासून बनविल्या असाव्यात अशा रीतीने भस्मसात झाल्या. अग्निशामक यंत्रणा त्या विनाशाला थांबविण्यास काहीच करू शकली नाही. अग्निशामकांना ती यंत्रे चालविता आली नाहीत.”

“मला अशी सूचना देण्यात आली आहे की, जेव्हा प्रभूचा समय येईल, तेव्हा जर अभिमानी, महत्त्वाकांक्षी मनुष्यांच्या अंतःकरणांत काहीही परिवर्तन झालेले नसेल, तर मनुष्यांना असे आढळेल की जी हातकळी तारण करण्यास समर्थ होती, तीच नाश करण्यासही समर्थ असेल. देवाचा हात कोणतीही भौतिक सामर्थ्य थांबवू शकत नाही. जेव्हा देवाचा नियुक्त समय मनुष्यांवर, त्याच्या नियमशास्त्राकडे केलेल्या त्यांच्या दुर्लक्षामुळे आणि त्यांच्या स्वार्थी महत्त्वाकांक्षेमुळे, प्रतिफळ पाठविण्यास येईल, तेव्हा इमारती उभारताना त्यांना विनाशापासून जतन करू शकेल असे कोणतेही साहित्य वापरता येणार नाही.”

“सध्याच्या समाजस्थितीच्या मुळाशी असलेल्या कारणांना, शिक्षक आणि राजकारणी यांच्यामध्येसुद्धा, फार थोडे लोक समजून घेतात. ज्यांच्या हाती राज्यकारभाराची लगाम आहे, ते नैतिक भ्रष्टता, दारिद्र्य, कंगाली, आणि वाढत्या गुन्हेगारीच्या समस्येचे निराकरण करू शकत नाहीत. व्यापारव्यवहारांना अधिक सुरक्षित पायावर उभे करण्यासाठी ते व्यर्थ झगडत आहेत. जर मनुष्य देवाच्या वचनाच्या शिक्षणाकडे अधिक लक्ष देतील, तर त्यांना गोंधळात टाकणाऱ्या समस्यांचे उत्तर सापडेल.”

“ख्रिस्ताच्या दुसऱ्या आगमनाच्या अगोदर जगाची जी स्थिती असेल, तिचे वर्णन पवित्र शास्त्रांत केले आहे. जे लोक दरोडा आणि पिळवणुकीद्वारे प्रचंड संपत्ती जमवित आहेत, त्यांच्याविषयी असे लिहिले आहे: ‘तुम्ही शेवटल्या दिवसांसाठी धन साठवून ठेवले आहे. पाहा, तुमची शेते कापणाऱ्या मजुरांची मजुरी, जी तुम्ही कपटाने अडवून ठेवली आहे, ती आक्रोश करीत आहे; आणि कापणी करणाऱ्यांचा आक्रोश सेनाधीश परमेश्वराच्या कानी

पोहोचला आहे. तुम्ही पृथ्वीवर चैनभोग केला आहे आणि उन्मत्तपणे जगलात; कत्तलीच्या दिवसाप्रमाणे तुम्ही आपली अंतःकरणे पुष्ट केली आहेत. तुम्ही न्यायी मनुष्याला दोषी ठरविले आणि ठार मारिले; तो तुमचा प्रतिकार करीत नाही.' याकोब 5:3-6."

"परंतु काळाच्या त्वरेने पूर्ण होत असलेल्या चिन्हांनी दिलेल्या इशाऱ्यांचे वाचन कोण करीत आहे? जगिक मनुष्यांवर त्याचा कोणता प्रभाव पडतो? त्यांच्या वृत्तीत कोणता बदल दिसून येतो? नोहेच्या काळातील जगातील रहिवाशांच्या वृत्तीत जितका दिसला, त्याहून अधिक काहीच नाही. जगिक व्यवहार आणि सुखविलास यांत मग्न झालेल्या त्या जलप्रलयापूर्वीच्या लोकांना 'पूर आला आणि सर्वांना वाहून नेईपर्यंत कळलेच नाही.' मत्तय 24:39. त्यांना स्वर्गप्रेरित इशारे देण्यात आले होते, परंतु त्यांनी ऐकण्यास नकार दिला. आणि आजही जग, देवाच्या इशारादायक वाणीकडे पूर्णतः दुर्लक्ष करून, अनंतकाळच्या विनाशाकडे झपाट्याने धावत आहे."

"जग युद्धाच्या आत्म्याने अस्वस्थ झाले आहे. दानियेलाच्या अकराव्या अध्यायातील भविष्यवाणी जवळजवळ तिच्या संपूर्ण पूर्ततेपर्यंत पोहोचली आहे. लवकरच भविष्यवाण्यांत वर्णिलेली संकटांची दृश्ये घडतील."

चर्चसाठी साक्षी, नववा खंड, पृष्ठ अकरा.